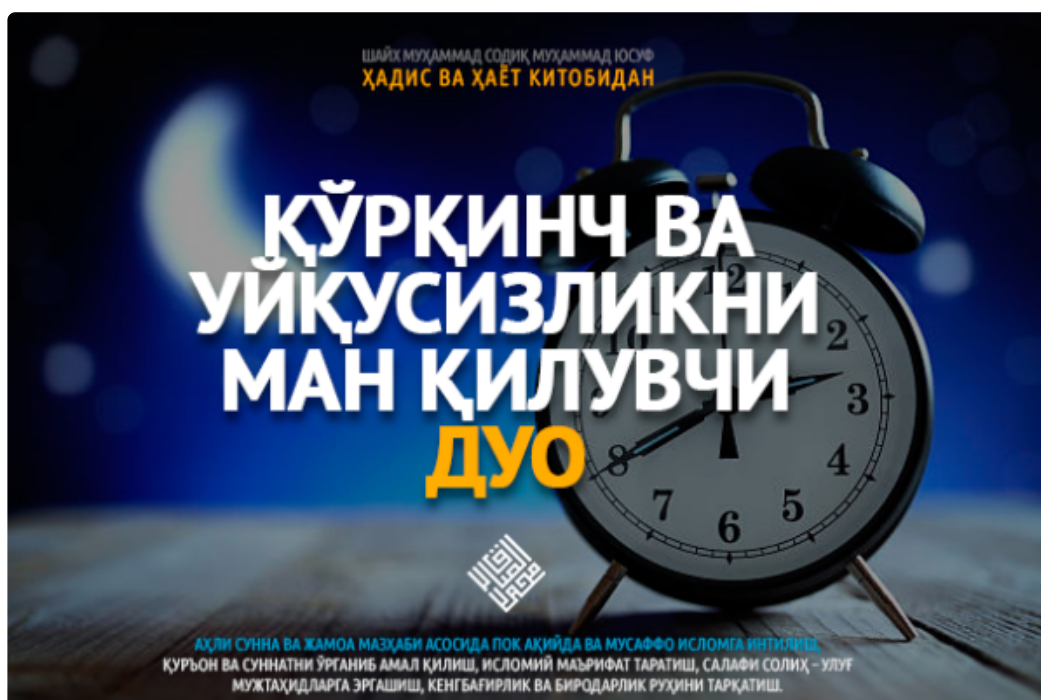

Қўрқинч ва уйқусизликни ман қилувчи дуо

12:07 / 31.10.2017 7602

عَزَفَ إِذَا: لِقَالَ لَلْأَلْسَانِ وَأَلْسَانُ عِيَابِ نَعِيْبِيْ عَشْرًا وَرَمَعْنَ
وَبَصَعْنَ مِنْ تَامَاتِ لَلْأَلْسَانِ لَكَبُ دُوْعًا: لِقَيْلِ فَمُؤَنَّ لِيْ فَمُؤَنَّ
نَلْ أَهْنِافٍ، نُوْرُضْحِيْ نَأُوْنِيْ طَائِيْشِ لَلْأَلْسَانِ وَرَمَعْنَ نَمَوْ، وَدَابِعٍ رَشَوٍ وَبِاقِعٍ وَ
عَلَبِيْ مَلْمَلٍ وَوَدَلٍ وَنَمَعَلَبٍ نَمَ أَمَلْعِيْ وَرَمَعْنَ نَبَانَاكَ وَ: لِقَالَ، رُضَّتْ
نَسَلُ الْبِأَخْصَاءِ أَوْرٍ، وَوَقُنُّ عِيْفِ أَعْلَعٍ وَكَصِيْفِ أَعْبَتِكَ مُمْنَمٍ

4673. Амр ибн Шуъайбдан, у отасидан, у бобоси розияллоху анхумдан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам:

«Сизлардан бирортангиз уйқусида қўрқса, «Аъузу бикалиматиллаҳит-таамаати мин ғзабиҳи ва иқобиҳи ва шарри ибодиҳи ва мин ҳамазатиш-шаятийни ва ан яҳзуруни», десин. Шунда унга улар зарар етказа олмайдилар», дедилар.

Ибн Амр ана шуни болаларидан балоғатга етганига ўргатар, балоғатга етмаганларига эса бир нарсага ёзиб, бўйнига осиб қўяр эди».

«Сунан» эгалари ривоят қилганлар.

Шарҳ: Дуонинг маъноси: «Аллоҳнинг тугал калималари ила Унинг ғазабидан, иқобидан, бандаларининг ёмонлигидан ва шайтонларнинг васвасаларидан ва уларнинг менга ҳозир бўлишларидан паноҳ сўрайман».

Ўқишни, ёдлашни биладиган болаларга керакли Қуръон ва Суннатдан олинган дуоларни ёдлатиш керак. Агар бола кичкина бўлса, унга мазкур дуоларни ёзиб, осиб қўйишга ушбу ривоят далил бўлади. Аммо буни зинҳор ва зинҳор тумор ила алмаштирмаслик лозим.

4674- **اَمْ يَهْدِيهِ لَآلِئًا لَّوْ سَرَّ اِيْءًا لِّاَقْوَفِ رِّيْبِنَّا لَآ اِلٰهَ اِلَّا دِيْلُوْلَانُ نُبُ دِلَاخِ الْكَشَوِ
بَرْمُهَلَلِ لُوقَفَ كَشَارْفِ لِيْ تِيْ وَا اِذَا اَقْوَفِ قَرَّالِ نَمَلِيْلَلِ اَمَّ اَنْ
نِيْ طَايِيْ شَلَّالِ بَرَوِ تَلَقَّ اَمَّ وَ نِيْضَرَّالِ بَرَوِ تَلَطَّ اَمَّ وَ غَبَّ سَلَّ اَمَّ سَلَّ
وَ اَدْحَ اَيَّ لَعَطْرَفَيِّ نَا اَعِيْ مَحْمُوْلُ كَكَ قَلَخَرَّشْ نَم اَرَا جِيْلُ نُنْ كُ تَلَضَّ اَمَّ
هُ اَوْرَتَنْ اَلِ a**

4674. «Холид ибн Валид розияллоҳу анҳу Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга шикоят қилиб:

«Эй Аллоҳнинг Расули! Уйқусизликдан кечаси билан ухламай чиқаман», деди.

«Қачон ётар жойингдан ўрин олсанг, «Аллоҳумма! Роббас-самаватис-сабъи ва маа азаллат ва Роббал аразийна ва маа ақаллат, ва роббаш-шайятийна ва маа азоллат. Кун лия жоран мин шарри холқиқа куллиҳим жамийъан ан яфрута алайя аҳадун ав ан ябғия алайя. Азза жорука ва жалла саноука ва лаа илааҳа ғойрука ва лаа илааҳа илла анта», дегин», дедилар».

Термизий ривоят қилган. Аллоҳ билгувчироқдир.

Шарҳ: Ушбу ҳадиси шарифда келган дуонинг таржимаси: «Аллоҳим! Эй етти осмон ва улар соясидаги нарсаларнинг ва ерлару улар кўтарган нарсаларнинг ҳамда шайтонлару улар адаштирганларнинг Робби! Менга Ўзингнинг барча махлуқотларинг шарридан улардан бирортаси менга ёмонлик ёки душманлик қилмаслиги учун ҳимоячи бўл! Сенинг ҳимоянг азиздир ва саноинг улуғдир. Ўзингдан бошқа илоҳ йўқ! Сендан ўзга (ибодатга сазовор) илоҳ йўқ».

Уйқусизлик дардига чалинганлар ушбу дуони ёдлаб олиб, ихлос билан ўқиб ётсалар, яхши бўлади.

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф

(Ҳадис ва ҳаёт китобидан)